

Milí přátelé, bratři a sestry,

máte rádi návštěvy? Někdo má rád, když má stále plno návštěv, někdo má radši zase svůj klid. Určitě mi ale dáte za pravdu, že také záleží, o jakou návštěvu jde. Svou roli může rovněž sehrát, zda je návštěva předem ohlášená, anebo překvapivá, nečekaná. A taky jestli tedy přichází vhod, či nevhod. A hodně důležité určitě je, je-li to návštěva příjemná, anebo je to někdo protivný, nepříjemný, nebo přímo dotěrný. To vše může ovlivnit naše přijetí návštěvy, naši pohostinnost.

Nicméně ten dnešní příběh nám chce ukázat, abychom se ve svých soudech nikdy předem neukvapovali. Abychom hned při zazvonění zvonku neříkali, **koho to sem čerti nesou**. Ale spíše očekávali podle starého přísloví, **host do domu, Bůh do domu**. Abrahamovi hosté byli skutečně posláni od Boha. Bylo to **Boží navštívení**. A v Bibli můžeme vnímat samozřejmě více takových navštívení. Narození Pána Ježíše je také takto prezentováno. **Bůh v Pánu Ježíši Kristu navštívil svůj lid**. V listě Petrově čteme **o dnech Božích navštívení, kdy mnozí mohou prohlédnout v těchto dnech a vzdát Bohu chválu**. Bible nám tedy ukazuje, že není nic neobvyklého, když přijde Boží návštěva třeba i k nám. Ano, i k tobě. A v podstatě každému z nás to Pán Ježíš v knize Zjevení říká: **Hle, stojím přede dveřmi a tluču; zaslechne-li kdo můj hlas a otevře mi, vejdu k němu a budu s ním večeret a on se mnou**. Možná byste každý mohl vydat svědectví, kdy a jak vás Pán navštívil. Někdy se člověk něčím trápí, pak se může stát, že přijde návštěva, která Boha ani nezná, a přesto si Bůh může tuto návštěvu použít k našemu povzbuzení. Anebo je to takový ten **den navštívení**, kdy se několik dní člověk trápí, nemá sílu, sotva se modlí a nic. Ale najednou ráno vstane a ví, že všechno je jinak. Že přišel do jeho srdce Boží pokoj, že Bůh je s Ním. Bůh ovšem někdy přichází do našeho života, do našich trápení, aniž bychom Jej volali. Bez našich zásluh. Bůh totiž zná naše srdce, ví, čím procházíme, a ví, kdy je potřeba nám pomoci. I Abraham se trápil, že **měl od Boha zaslíbení, že z něj vzejdou všechny národy** a stále neměl potomka. Proto ho Bůh v pravý čas navštívil a v pravý čas chce navštěvovat i tebe. Záleží ovšem na tobě, jestli jsi na takovou návštěvu připraven a schopen jí vůbec vnímat, anebo jestli jí prostě přehlédneš. Záleží na Tobě, je-li tvé srdce otevřené a **máš-li úctu k Bohu a k lidem, jakou měl Abraham, anebo k Ježíši ta žena s nádobkou oleje**. Pak máš z toho užitek, pak Boží pokoj naplní tvůj život. Pokud ovšem zůstaneš ve svém srdci **tvrdý a povýšený jako farizeus, pak tě Boží navštívení mine**, mine tě dobrá zpráva, mine tě Boží požehnání. Věz však, že Pán se ti chce přiblížit, chce, tě navštívit, a rovněž touží potom, abys Ho vnímal, abys s Ním měl hluboké obecenství. Učme se tedy přicházejícího Boha vnímat a přijímat Jej s úctou a s otevřeným srdcem, tak jako Abraham. Můžeme se od něj z dnešního příběhu hodně naučit.

Ten první předpoklad, abychom mohli Boží navštívení vůbec rozpoznat, je mít otevřeny smysly. **Abraham se rozhlédl a spatřil**. Kolikrát jsme uspěchaní, unavení a všechno vidíme černě? A přece se stačí zastavit a dobře se rozhlédnout. Cokoliv kolem nás může být jasným vzkazem od Boha. A kdokoliv třeba i nevěřící člověk může promluvit a my můžeme vědět, že to je slovo pro mě od Boha. Otázka je, jestli Boží jednání ve svých životech přehlédneme, anebo jestli jsme naladěni na frekvenci rádia NEBE. Jestli máme sklopeny oči pro naše starosti, anebo jestli pozvedneme svůj zrak. **Pozvedám své oči k horám. Odkud mi přijde pomoc? Pomoc mi přichází od Hospodina**. Pozvedej své zraky k Bohu a očekávej na Něj, i dnes chce k tobě mluvit. Chce být tvým hostem. **Duchovním zrakem** vnímá samozřejmě člověk jinak než zrakem tělesným. Ale Boží slovo platí. **Blaze těm, kteří mají čisté srdce, neboť oni uvidí Boha. U sluchu** je to podobné. Mohu poslouchat mnoho Božích slov, ale pokud se nedostanou k srdci, nepomohou. Nepromění náš život. V dnešní době je mnoho hluku všude kolem, puštěná televize a rádio, šířící se negativismus, u toho jen stěží je slyšet tichý hlas Boží. Je proto potřeba se ztišit. Jít do ticha. Ale do takového ticha, ve kterém uslyšíš bít své srdce. Je důležité naslouchat svému srdci, protože právě k němu mluví Bůh. **A city?** Nosíme v sobě mnoho zranění, hořkostí a neodpuštění. A pokud tyto věci v sobě neřešíme, pak negativní pocity pramenící z těchto věcí, nedovolí, abychom cítili a vnímali Boží

přítomnost, Boží lásku, pokoj, naději. **Abraham se rozhlédl a spatřil.** Nevím, jak vy, já ale když se občas dívám doma z okna, tak se vlastně nedívám na to, kdo jde kolem, ale spíše vyhlížím, zda nejde nějaká návštěva. A v podstatě bych si to i přál, aby návštěva přišla. Protože s návštěvou může přijít Boží poselství pro mne. Abraham měl otevřené srdce i smysly pro Boha, protože Boha už znal a několikrát již slyšel Jeho hlas, a nechtěl Boha přeslechnout. Proto, když se rozhlížel, tak také spatřil.

A jakmile je spatřil, vyběhl jim ze dveří stanu vstříc... Abraham spatřil skutečné postavy, ale jelikož znal Boha, pak věděl, jak je potřeba se chovat k návštěvě, jako k poslům Božím. Již Starý zákon určoval, jak se chovat k hostům: **Ten, kdo bude s vámi přebývat jako host, bude vám jako domorodec mezi vámi. Budeš ho milovat jako sebe samého, protože i vy jste byli hosty v zemi egyptské. Já jsem Hospodin, váš Bůh.** (Lv 19,34) A v Novém zákoně pak máme: **S láskou přijímejte i ty, kdo přicházejí odjinud – tak někteří, aniž to tušili, měli za hosty anděly.** Abraham vyběhne návštěvě vstříc. To je vroucí, horlivé a srdečné přivítání. Bývají taková přivítání i našich návštěv? Ta vroucnost, horlivost a srdečnost by nás však měla provázet nejen při návštěvách našich bližních, ale měla by se v našich životech také projevat k Hostu nejmilejšímu, k Pánu Ježíši Kristu. On přece řekl: **„Já jsme s vámi až do skonání věků.“** A tak si to představme, že třeba sedí s námi v obýváku. Můžu si s Ním normálně povídat a můžu doma prožívat s Ním pohodu. Nemusím si povídat s paní SAMOTOU, ale s živým a přítomným Kristem. Není to úžasné? Učme se, bratři a sestry, vnímat, že Pán je stále s námi. Vroucí modlitbou Jej přivítej a nepřehlížej Ho a neignoruj. Možná jsi už zažil, že jsi třeba nebyl někde zrovna vítaným hostem, anebo si tě hostitelé nevšimli. A jak ti bylo? Asi moc příjemně ne a asi jsi chtěl rychle i odejít a už tam nikdy nepřijít. Kéž Pán Ježíš tedy nemá jako host podobné pocity z tebe, ale naopak, kéž má radost, že je Mu u tebe dobře!

Když těm hostům **Abraham vyběhl vstříc, sklonil se k zemi...** Sklonit se před takovou návštěvou je největší projev úcty. Abraham si rovněž uvědomil, jaká ho potkala vlastně milost, žádná samozřejmost. A protože nechtěl o tuto milost, o tuto návštěvu přijít, hned v hluboké úctě a pokoře řekl: **Panovníku, jestliže jsem u tebe našel milost, nepomíjej svého služebníka. Dám přinést trochu vody, umyjte si nohy a zasedněte pod strom. Rád bych vám podal sousto chleba, abyste se posilnili, potom půjdete dál...** Abraham udělá vše proto, aby návštěva rychle neodešla. Chce, aby se návštěva cítila dobře, poskytne jim osvěžení, nasycení a odpočinek ve stínu stromu. Všichni se jistě snažíme také uctít naše návštěvy, aby se cítili dobře. Važme si našich návštěv. A Pánu Ježíši pak v modlitbě můžeme říct: **„Pane neodcházej, zůstaň se mnou, chci, aby ses u mne cítil dobře.“**

Abraham rychle odběhl do stanu k Sáře a přikázal jí, ať napeče podpopelné chleby, mládenci přikázal připravit mladé a pěkné dobytče. Abraham dal svým hostům to nejlepší, co měl. Co my dáme Pánu? Svěřujeme-li své životy se vším co máme do Jeho rukou, to je to nejlepší, čím Ho můžeme uctít. To mu udělá radost a nakonec při této jeho návštěvě se budeme radovat s Ním.

Zatímco jedli, stál u nich pod stromem... Abraham s hosty trávil čas. Ta hostina netrvala pět minut, to nebyl žádný bufet, Abraham tam přesto s nimi byl. Jednak to byl výraz úcty k hostům, neignoroval je, ale také jistě očekával, co mu řeknou. On rozpoznával, že to jsou poslové Boží a On toužil znát vůli pro svůj život. Odpověď na mnoho otázek. A pokud i my chceme pro svůj život jen to nejlepší, pak bychom se také měli ptát na Boží vůli pro náš život. A odpověď od Boha, kterého bychom měli mít v úctě, stěží dostaneme, když jsme zneklidnění při nějakém spěchu, mezi bufetovými dveřmi. Věnujme Pánu svůj čas.

Abraham se nakonec dočkal a slyšel Boží vůli, i když se zdála nepravděpodobná. Že Sára ve svém stáří ještě otěhotní. Nicméně on, na rozdíl od své ženy, to slovo vzal vážně, a to bylo důležité. Buďme i my poslušní slova, které nám řekl Bůh a nedávejme na svůj reálný pohled, ani na své pocity.

Bratři a sestry, Pán Ježíš Kristus, ten Vzkříšený, chce být u nás doma hostem. Dnes, zítra, každý den. Záleží jen na tobě, zda Mu otevřeš dveře svého srdce. Pokud tak učiníš, budeš-li Jej mít v úctě, dáš-li Mu své srdce k dispozici a budeš-li s Ním trávit více času, a usilovat o vůli Boží pro tvůj život, pak můžeš zakoušet a slyšet, že On nezamýšlí pro tebe nic zlého, nýbrž budeš moci slyšet zprávu, ze které se budeš radovat. Amen píseň 331 modlitba

Slovo poslání: 1. Janova 3, 16-18

Požehnání: A milost Pána Ježíše Krista a láska Boží, dar i účastenství Ducha svatého, budiž a zůstávej se všemi námi. Amen píseň 607